

גיליון מס' 271

יבוע אומר

בראשות הגאון רבי יגאל כהן שליט"א

פרשת שלח

מאמר השבוע
חזקת ראש המוסדות
הרב' יגאל כהן שליט"א

מאמר השבוע

הנהגות מרן

שאלות ותשובות

דוד המלך

לאשת החיל

פנינים מהפרשה

מוסר עם סיפור

עוד ארוכה הדרך אל האושר???

נהפך להיות האנשים המאשרים ביותר בעולם. הבחירה בידינו.

חיים תקינים

יש משפט מפר קצת, שעל פי רב שקשה הוא נאמר זה בנימה של תלונה: "אני בת 23 ועדין לא התחתנתי". נכון, זה פואב ומאד קשה. אבל, אפשר להפך את המשפט הזה למשפט של הודיה! להבין שהמצב הזה שאף נתונה בו הוא הטוב ביותר בעולם.

אם היתה לי אפשרות להקליט יום אחד את כל מה שאני שומע במהלך היום, אני כשאפשה היתה שואלת אותי: "אני כבר בת 23, למה לא התחתנתי?", הייתי נותן לה לשמע כמה שיחות טלפונים על בעיות שכולות להיות לבני אדם שעשו את ההחלטה הלא נכונה. בטוחני שאחר כך היא תצא עם חיוך על הפנים, תעשה סעדת הודיה, ותגיד "נשמת כל חי" יהודות לה על זה שעדין היא לא התחתנה עד גיל 23.

נכון שיותר טוב להתחתן לפני גיל 23 עם בעל טוב ושהכל יהיה בסדר - אין ספק. אבל בנדיא בלי כל ספק, שאם בורא עולם החליט שאף לא תתחתני עד גיל 23, וכן אתה לא תתחתני עד גיל 26, זה המצב הטוב ביותר בשבילכם. יכול להיות - שרק בגלל שעשית איזו מצוה אחת, קנימת מצות כבוד הורים בהדור, נתת צדקה בידי חכמה, רק בזכות המצוה הזו - בורא עולם ברחמי הרבים לקח ממך סבל, צער ויסורים של שלש או ארבע שנים, ומחוק לך אותם!!! כי הוא אוהב אותך מאוד!

ואיך הוא השאיר אותך? בצער של מה?

ברוך ה' את בריאה, יש לך אכל, יש לך בגדים, יש לך קורת גג, יש לך חברות, יש לך כסף, יש לך אפשרות לטייל בכל עת. אם את רוצה לנסע עכשו לטייל, את מתקשרת לחברה בלי לחשב פעמים: "בואי נסע לאיזה טיול". יש לך הכל.

אז למה את בוחרת להסתכל כמה את מסכנה? למה? הלכת אתמול לחתונה של חברה שלך, למה את עצובה? מזל טוב! שהיא תתחתן. אבל לך, מה קרה? למה את בוחרת בגיל 23 לראות רק את הדברים הרעים, ואת כל הדברים הטובים שיש לך כעת, כשרק תסתכלי מעט תראי שיש לך הרבה בלי סוף, אינך יודעת להסתכל עליהם כדבר הטוב ביותר בשבילך? תהיי אמתית עם עצמך - האם זו לא כפיות טובה? הקב"ה מסתכל על זה כחסרון, את לא מחזיקה טובה למי שמשפיע עליך בכל רגע ורגע שפע של רחמים וחסדים. גם אם אינך רואה את זה - בורא עולם כן רואה את זה. מתוך ספרו של הרב יגאל כהן.

דרכו של עולם, שכל דבר טוב מיחס האדם לעצמו. אשה אומרת: "אני סחבתי לו את הילדים בפטן תשעה חודשים". זה נכון, אבל ברוך ה' הילדים הם גם שלך, את מסתכלת רק על מה שאף עשית בשביל בעלך? מדוע אינך מסתכלת על העבודה שהילדים הם גם שלך, בעלך היה שתף יחד אתך בילדים שאף מסתכלת אליך הביתה. מדוע כשהילד שלך עושה בעיות, אתה אומר לאשתך: "הילד שלך עושה בעיות" - פאלו אתה לא בתמונה. וכשהוא מצטטן בלמודים, אתה אומר: "הילד שלי, כמה חכם הוא".

מענין, פתאם נהיית אבא?

ולצענו כן אנחנו מתנהגים גם עם הקב"ה, כשקורה משהו רע אנחנו אומרים: "הכל משמים, ברוך דין האמת". הכל זה רק בורא עולם. "אין עוד מלבדו" (דברים ד, לה). אבל כשקורה לנו משהו טוב אנחנו אומרים: "בעזרת ה'" - אני והוא ביחד, הוא עזר לי. דבר רע הוא עשה, דבר טוב אני והוא עשיתי יחד.

אנחנו צריכים לחזק את עצמנו את הנקודה הזו: "להודות לה' ותברך, להגיד תודה רבה לבורא עולם" כי הכל מקונו. והתודה רבה הזאת מונעת בנה אשית, כי חלק מהבטחון העצמי של הבנין הרוחני של הבורא אדם הוא לדעת את הדברים הטובים שיש בו.

אדם נכנס הביתה, אומרים לו: "תגיד לאשתך תודה רבה על כל מה שהיא עשתה בשבילך". והוא אומר: "לא! זה לא בשבילי, היא תעלה לי על הראש אחרי זה, היא תחשב שהיא יותר טובה ממני. אני מפיר אותה, אם אני אגיד לה שלוש פעמים תודה רבה, היא תחשב שאני עבד נרצע. מעתה היא לא תחשב פעמים מלבקש ממני לעשות לה קניות, לנסע לפה ולשם. עוב, לא צריך". זהו אדם חסר בטחון עצמי. הוא לא מודע לערך של עצמו. אבל אדם שיש לו בטחון עצמי והוא אינו מפחד שאחרים יעלו עליו, אז הוא גם אינו מפחד להגיד: "תודה רבה".

אם תדע לפרגן לאחרים במקום העבודה שלך, להגיד "תודה רבה" לכל אחד, לתת מחמאה לשני. אפילו לנהג האוטובוס תגיד: "תודה רבה". פתאום אתה תראה שכלם רוצים בקרבך. אתה בונה את האישיות שלך בזה שאף יודע לעזר לאחרים, אינך מפחד מאחרים, אתה הופך אותם להיות כלי עזר בשבילך. וזו הדרך הטובה ביותר להפך להיות מאשר.

נכון, הדרך אל האשר ארפה, אבל בהחלט היא אפשרית.

אם נדע להפך את כל התלונות שלנו לתודות, נלמד להסתכל על כל דבר ולו הקטן ביותר שאנו מקבלים מבורא עולם כמתנה גדולה, נגיד "תודה רבה", מיד

שלבי התקדמות הבניה:

זמני כניסה ויציאת השבת
הזמנים לפי לוח 'אור החיים'

יום-שבת	ת"א	ח'יפה	ב"ש
19:27	19:24	19:28	19:24
20:18	20:16	20:19	20:16
21:14	21:11	21:15	21:11

בירושלים: לנהגים 40 דקות 07:19

הנהגות מרן
רבנו הרב עובדיה יוסף זצוק"ל

לא ידחה שיעור תורה לעולם

בשנת תשל"ב הגיע מרן רבינו זצוק"ל בלויית בנו הג"ר יצחק שליט"א לעיר נתיבות בשעות הצהריים למסירת שיעור מרכזי לאברכים. הוא ביקר אז בבית ידידו הגאון רבי יששכר מאיר זצוק"ל (ראש ישיבת הנגב) שערך לפניו שולחן מלא כל טוב. לאחר מכן אמר רבינו לבנו: כיון שנמצאים אנו כאן, נלך לראות את פני קודשו של ה"בבא סאלי" ולפרוס לו שלום ולקבלת ברכה. משהגיעו למעונו של הרה"ק ה"בבא סאלי" זיע"א וכשומעו שרבינו הגיע אליו, קבלו הרה"ק בכבוד גדול, הגאון הרב יצחק יוסף מתאר את המעמד איך ישבו שני המאורות הגדולים הללו זה אצל זה והבבא סאלי זיע"א פונה לרבינו זצוק"ל ואומר לו בהערצה: "שמחתי מאוד לראות את פני כבוד תורתו, ועוד כבר בהיותנו במרוקו שמענו את שמעו וגדולתו בתורה וע"י הספרים 'יביע אומר' שראינו אותם ונתפעלנו מאוד אבל לא ראינו פנים אל פנים ועתה זכינו לראותו פנים אל פנים, לכן כת"ר ישאר עמנו ונעשה לכבודו סעודה ותבוא הגאולה" אמר לו רבינו "אני ממחר לבני ברק, עלי למסור שם שיעור קבוע בכל יום שלישי". אמר לו הבבא סאלי "אני וכת"ר נביא את המשיח וזה חשוב יותר מהשיעור". ענה רבינו "הגמ' במגילה (טז סע"ב) אומרת, גדול תלמוד תורה יותר מבנין בית המקדש, א"כ לא ידחה שיעור תורה לעולם". והמשיכו שניהם להשתעשע בדברי תורה וסודותיה זמן מה, ולאחר מכן ליווהו הבבא סאלי זיע"א למרן רבינו זצוק"ל עד ליציאה. (מלך ביופיו).

שאלות ותשובות
מאת סוהר הרה"ג יגאל כהן שלישי"א

שאלה: לא הייתי תקופה ארוכה בים מה צריך לברך כשרואים אותנו? **תשובה:** מי שלא ראה כלל את הים התיכון (גם לא בדרך ובנסיעות) 30 יום צריך לברך כשרואה את הים עם שם ומלכות "ברוך אתה ה' אלוקינו מלך העולם שעשה את הים הגדול". מרן בסימן רכח' וחזו"ע ברכות.

שאלה: רצינו לדעת אם עושים מניין בחוף האם מותר להתפלל עם בגד ים?

תשובה: צריך להתפלל כמו שעומדים לפני אדם גדול ואין דרך לעמוד לפני אנשים גדולים עם בגד ים ולכן לכתחילה יתלבש. ורק אם עובר זמן תפילה וכדו' יתפלל עם בגד ים וחולצה כמובן. מרן בס' צא'.

שאלה: שלום לרב, אם אני שומע קידוש בבית הכנסת בשבת בבוקר האם אני יכול לאכול בבית על סמך הקידוש ששמעתי בבית הכנסת?

תשובה: אין קידוש אלה במקום סעודה ולכן רק מי שאכל בבית הכנסת כזית מזונות או שתה רביעית יין שזה נחשב טעימה לעניין הקידוש יכול אחר"כ לאכול בביתו על סמך אותו הקידוש שכבר יצא ידי חובת הקידוש. מרן או"ח סי' רעג'.

דוד המלך
מאת הרב אליהו עמר שלישי"א

המלך דוד

אין סומכים על הנס שלוחי מצוה

לאחר שמאס ה' בשאול המלך ציווה על שמואל הנביא ללכת לביתו של ישי מבית לחם ולמשוח למלך את אחד מבניו (דוד). שמואל הנביא חשש ששואל ישמע על כך והרוג אותו כדין מורד במלכות, על מנת להבין את חששו של שמואל הנביא, עלינו להקדים את דברי החיד"א ('חומת אנך' שמואל א טז, א) בשם האריז"ל ('ליקוטי תורה' שמות ג, י), המבאר את נבואתו הראשונה של ישעיהו הנביא.

היה זה לאחר ששמע ישעיהו את קול ה' שאומר (ישעיהו ו, ח) "את מי אֶשְׁלַח וּמִי יֵלֵךְ לְנוּ", שואל האריז"ל מהו ההבדל בין הלשון "אֶשְׁלַח" לבין הלשון "יֵלֵךְ"? ומבאר, הלשון "אשלח" היא מלשון שליחות כשהכוונה היא לשליחות לבשר בשורות טובות, והנביא נקרא כשלוחו של בורא עולם, אך הלשון "ילך" היא לשון עצמאית שאינה נקראת על שם המשלח, אלא כמי שהולך מחמת עצמו, וזה, כאשר הנביא נשלח לבשר בשורות רעות שנגזרו על האדם מחמת מעשיו הרעים, בשליחות זו לא מוזכר לשון שליחות, כי בורא עולם ברחמיו על האדם לא רוצה

מפני שאול, ואף אחד מהם לא סמך על נס גלוי, ללמדך שעל פי רוב בורא עולם עושה ניסים רק כאשר הם משתלבים בדרך הטבע, ולכן אנו נדרשים לנהוג במשנה זהירות שלא להיפגע, וכך גם נהג שמואל הנביא בשליחות זו.

וכתב רבינו בחיי בספרו 'חובות הלבבות' (שער הביטחון תחילת פרק ד) שממעשה זה תילמד הלכה לדורות עד כמה על האדם להישמר מלהיכנס למקום סכנה, ואף נוקט בלשון חריפה, שמי שמכניס עצמו למקום סכנה אינו נקרא 'עובד השם' או 'בעל ביטחון', אלא 'ממרה את רצון השם'. שהרי שמואל הנביא כשהלך בשליחות ה' נהג במשנה זהירות ובורא עולם הסכים עמו, קל וחומר לכל אחד מאיתנו שעליו להיזהר מלהיכנס למקום סכנה, אף בעת שליחות של מצוה, כי הכלל ש'שלוחי מצוה אינם ניזוקים' לא נאמר על מקום שההיזק מצוי (פסחים ח ע"ב) ואין לנו לסמוך על הנס, ואף אם יעשו לו נס ינקו לו מזכויותיו.

בשורה משמחת

חדש, 'המלך דוד' ביאור על ספר שמואל א, בשפה קלה וקולחת, עם מסרים לחיזוק האמונה בדרכו של דוד המלך.

להזמנות 055-67-25-138

לא על כל דבר מתפללים

ויקרא משה להושע בן נון יהושע (יג טז)

בחור ניגש למשגיח בישיבתו ובפיו טרוניא: "בכל יום אני משקיע שלש שעות בתפלות ובתחנונים שה' יעזור ואמצא פנאי לפתוח גמרא, ומשום מה לא מקבלים בשמים את תפלותי, מה הרב מציע לי לעשות? אולי עלי להוסיף עוד שעה של תפלה?"

כאשר שולח משה רבנו את המרגלים לתור את הארץ, הוא מקדיש ליהושע תפלה מיוחדת: "י-ה יושיעך מעצת מרגלים". בהוספת האות 'י' לשמו של "הושע", שנקרא מעתה "יהושע", נרמזה תפלתו על יהושע שלא יכשל בעצת המרגלים.

יש להבין מדוע התפלל משה דוקא על יהושע ולא על שאר המרגלים, הרי גם הם היו שלוחיו?

מיישב הגאון רבי משה לוי זצ"ל (הובאו דבריו בספר "באמונתך") כי אם היה משה מתפלל עליהם, היה "כובל" אותם באופן שהם יוכרחו לקיים את שליחותם בצורה טובה, והדבר סותר את הבחירה החופשית שניתנת לכל אדם. ואם כך, למה על יהושע כן התפלל? אלא שתפלתו לא היתה שלא יוציא דבה, רק שלא יהרגו המרגלים ובעצה אחת כאשר יתנגד להם, כפי שעשו העם לחור. וזה מדויק ממלת "יושיעך" (ועיין בספר "זרע שמשון").

בעניינים רוחניים התלויים בבחירת האדם, מוטל על האדם לעשות ולא להסתפק בתפלה. ברוחניות, חייב אדם להשקיע. אדם היושב בביתו ומבקש: "ה', תעשני גאון בתורה!", לא תתקבל תפלתו, רק אם בפועל יועיד פעמיו לבית המדרש. ה' אינו עושה נס כדי שליהודי יהיה קל יותר להתפלל או ללמוד. כאן הבחירה מוטלת על האדם. דומה הדבר לאדם שיאמר "אצא לדרך, וה' יעזור שאמצא מנין", או "אצא לדרך, ובעזרת ה' אגיע לפני השקיעה ואספיק להתפלל". מדוע שה' יסייע לו? מוטל עליו לבחור מראש מקום שיש בו מנין, ולצאת מוקדם כדי שיספיק להתפלל בזמן. והיה הגר"מ לוי מציג מצב אבסורדי: יש אדם שכאשר שואלים אותו: "מה עם קביעת עתים לתורה?", הוא מצטדק: "ה' יעזור! מה לעשות, זקוק אני לפרנסה!". למחרת, כשתאמר לו: "עזוב את הפרנסה, סמוך על הקב"ה!", הוא ישיב: "אם לא אפרנס את עצמי, מי יביא לי כסף?".

עולם הפוך ראיתי! בלימוד התורה 'סמכת' על ה' ואמרת ה' יעזור, ואילו בפרנסה לא מצאת על מי לסמוך. ההפך צריך להיות! אם ה' לא יעזור לך בפרנסה לא תצליח במאומה, ואילו בתורה "אם חכמת, חכמת לך".

מעשה בבחור משיבת כפר חסידים, שהגיע לגיל השידוכין, ורצה לצאת ללמוד מקצוע. בא לפני המשגיח הגאון רבי אליהו לופיאן זצ"ל ושטח את בקשתו. "לשם מה?" שאל הרב. ענה הבחור: "אני מקוה בעזרת ה' להתארס בקרוב, וכדאי שיהיה לי מקצוע לחיות בכבוד".

"ומי אמר שתתארס בקרוב?", חקר המשגיח, "אולי תשאר רווק ותוכל ללמוד בלי טרחה".

"חס וחלילה!", נבהל הבחור, "הזיווג כבר נגזר משמים 'מה' אשה לאיש". "ניחא", ניאות הרב, "אך מי אמר שיהיו לך ילדים, אולי תשארו זוג ותספיק לך בהרווחה משכורת הכולל".

כאן כבר לא הצליח הבחור לעצור ברוחו ונרעש: "מדוע המשגיח מנבא שחורות, ה' יעזור ויהיו לי בנים, למה לחשוב אחרת?". והוסיף, "אני מבקש שהרב לא יפתח פה לשטן, שלא יהיה חס ושלום כשגגה היוצאת מלפני השליט".

מיהר המשגיח להסכים עמו ולהרגיעו, ושאל: "אך מי אמר שהמקצוע יהיה מבוקש, הלא הרבה מובטלים יש בימינו?". שוב התפלל הבחור "למה לחשוב כך? ה' יעזור שאמצא פרנסה טובה ומזומנת". חייך המשגיח ואמר: "ישמעו אוזניך מה שפיך מדבר, על הכל אתה אומר ה' יעזור: ה' יעזור שתהיה לי אשה, ה' יעזור שיהיו לי ילדים, ה' יעזור שתהיה לי פרנסה, אינך נזקק לעזור לו כלל, אם כן למה דוקא בפרנסה אתה מחפש לעזור להקב"ה?! אל תצר צרת מחר, כעת מוטל עליך ללמוד וה' כבר יעזור". ובאמת, אותו בחור המשיך בלימודיו בישיבה, וה' עזר לו והתארס, ה' עזר לו והתחתן, ה' עזר לו ונולדו לו ילדים, וה' עזר והיום הוא תלמיד חכם וראש ישיבה (אוצרותינו).

כבוד הדדי

התורה הקדושה היא המרפא הטוב ביותר לכל התחלואים, היא המלמדת את הכלים להגיע למידות הטובות ואת הדרך הנכונה להצלחה בחיים.

הרב יגאל כהן שליט"א סיפר על הרב שלמה זלמן אוירבך זצ"ל שכל פעם לפני כניסתו לביתו היה עומד ומסדר את המגבעת והזקן, מתארגן לפני כניסתו בדלת.

תלמידיו שאלוהו מדוע עושה כך והצדיק השיב: "אני עומד לקבל את פני השכינה, אני מתארגן לכבוד אשתי שהיא בבחינת השכינה הקדושה". אותו רב קדוש העיד על עצמו כי הוא אינו צריך לבקש סליחה מאשתו לאחר פטירתה כיוון שמעולם לא פגע בה.

התורה הקדושה מלמדת אותנו הכיצד לכבד אחד את השנייה. אך ורק אדם שלומד תורה יכול להגיע למעלות גבוהות בשלום הבית ובכבוד הבריות.

גם אדם עם מידות טובות מולדות צריך את סדרי התורה הקדושה בכדי להתמודד בסיטואציות המתנגשות עם טבעו ורצונותיו.

כבוד הבעל במחשבה ובדיבור הוא מהותי מאוד לכל בית יהודי, כמובן כי גם כבוד האישה מהותי באותה מידה אם לא יותר, ובעבור זה כדאי לשלוח את הבעל ללמוד תורה כמה שיותר.

גם אם קשה לך אחר הצהריים עם הילדים, תזכרי שלימוד התורה הינו השקעה הפועלת לטובתך ולטובת כל המשפחה. התורה הקדושה מלמדת בין היתר את חשיבות כבוד האישה ובניית מידות טובות. בני הזוג צריכים לכבד אחד את השנייה, לא להרגיש בנוח לאחר שנים של נישואין וחס ושלום לזלזל (גם לא במחשבה).

ככל שתעריכי ותכבדי יותר את בעלך כך האהבה תפרח, בעל שאישתו לא מכבדת אותו בסתר ליבה מיד מרגיש זאת ומתרחק בעקבות כך. ישנן נשים שהעידו בפניי כי קשה להם לכבד את בעליהן, חלקן חושבות כי הן מבינות או חכמות יותר ממנו וישנן שפשוט מעריכות דברים או אנשים אחרים במקום את בעליהן.

צריך להתמודד מול הקשיים הללו ולהעריך כל דבר קטן שהוא עושה ולחפש בו דברים חיוביים אחרים.

כל אדם רוצה כבוד אך לא כדאי לפתח ציפיות אשר מולידות אכזבות כי הרצוי בדרך כלל פחות מהמצוי.

הציפייה לכבוד נובעת מגאווה, שכן כל אחד חושב שצריך לכבוד ולפארו וכך בדיוק מרחיק את הכבוד ממנו.

נדמיין לעצמנו בני זוג ענוותנים שכל אחד חושב שהשני עשה לו טובה שהתחתן איתו, האישה אומרת "איזה בעל טוב יש לי, לא הייתי מיצאת כזה דבר בחיים, הוא הרבה יותר טוב ממני" והבעל אומר "איזו אישה נהדרת יש לי, מי הייתה רוצה אותי בכלל, מזל שהיא הסכימה לחיות איתי, היא הרבה יותר טובה ממני" - אילו בעיות בשלום בית היו לזוג שכזה? מידת הענווה פותרת את כל הבעיות העלולות לקרות. גם אם הם היו רוצים לריב לא היו מצליחים כי כל אחד חושב שהשני עשה לו טובה שהתחתן איתו וכתוצאה מכך מיד רוצה לרצות אותו ועל ידי זה נפתרות כל הבעיות.

כמובן שאף אחד לא מצפה מכולנו להיות כמו הזוג המדומיין שלעיל, אך לפחות נשתדל ולו במעט להפחית מרום מעלתנו ולא לפחד להודות כשטענינו, במיוחד לא לצפות שיכבדו אותנו ויעשו בעבורנו כי כלום לא מובן מאליו.

כל צד צריך להעריך את מה שהשני עושה בעבורו ולא לחשוב שזה מגיע לו. בדרך הזו מגיעים לשמחה גדולה הרבה יותר, כל אחד לחוד ושניהם יחדיו. אדם שלא מצפה נהנה יותר מהמתרחש בחייו, אדם עניו הוא השמח האמיתי בחלקו, הוא אף פעם לא מתאכזב כיוון שתמיד חושב שלא מגיע לו כלום וכל מה שמגיע אליו הינו מתנת חיים וכך מודה ומוקיר תודה לנותנים לו ושמח באמת במה שיש לו. וזה העשיר האמיתי.

הפל לטובה

בפרשת השבוע מוזכר ענין המרגלים, יש מה להאריך הרבה בענין זה, אבל הבה ונעמוד בנקודה השורשית אמונה, הפעם אני אספר מעשה שהיה ואני אעמוד מנקודת מבט שונה מכל מה שכולם עומדים.

משה, יהודי איש עסקים, המליצו לו לנסוע למרוקו לעשות עסקים, עם הרבה חשש, איתו נסע לבסו. הגיע ובאמת ראה שזה לא הכצקתה, קיבלו את פניו בסבר פנים יפות, כנאה וכיאה לקבל אמריקאי איש עסקים, הגיע למלון, וגם

שם הכל בנעימות, נסע לשוק ובאמת ההצלחה האירה לו פנים יותר מהמתוכנן. המקומיים היו להוטים לעשות עסקים עם העולם החיצון, וכך במשך שהותו נהנה ועשה עסקים טובים.

משגיע לשרה התעופה לחזור לביתו הרגיש שמשוה בתדמיתם של הערבים נסדק. הרמקול בשדה התעופה הכריז שנוסעי ניו יורק מתבקשים לגשת לשער העליה למטוס. אסף מידוענו את חפציו וניגש לשער, וגילה שכל הסובבים אותו היו ערבים. בטיסה בהלוך היו הרבה יתירים אמריקאים, הוא הרגיש לא נעים להיות מוקף כולו בערבים בלבד.

המשך מוסר עם סיפור

ממדינה ערבית, והנה יש עיכוב. ואז משה הרגיע אותה שכל עכבה לטובה.

שעות מספר לאחר שהמטוס ממנו גורש בבושת פנים המריא אל דרכו הארוכה, כשהוא מלא וגדוש בנוסעים, קרתה לו תקלה קשה והוא התרסק וצלל אל מימי האוקיינוס האטלנטי, לא מותיר אחריו אף לא ניצול יחיד.

התברר למשה שהשיח' החצוף היה לא פחות מאשר שליח טוב משמים בכדי להצילו ממוות קשה ובטוח.

משה חזר לניו יורק בריא ושלם, עשה סעודת הודיה לבורא עולם, ושם אמר לפעמים אתה חושב שמה שקורה לך זה רע, ואתה עצוב כועס ממורמר וכו', אבל הכל לטובה.

אחי ורעי עד כאן המעשה.

הייתי רוצה לתפוס נקודה חדשה שרבים שוכחים, חושבים שאם פספסו טיסה אז בהכרח המטוס מתרסק, ואם פספסו את האוטובוס ניצלו מתאונה, ואם פספסו כך או כך חייב לקרות אסון.

לא! אמונה אמיתית, שאתה מאמין בלי קבלות, שאתה מאמין בלי שתראה ישועה בקצה הדרך, שמה שקרה היה לטובה, כי זה לא מאמין זה ודאי, אמונה זה דבר שלא רואים ומאמינים בו, אנחנו צריכים להאמין שבורא עולם עושה לנו רק טוב, בפרט במקרים שבהם לא רואים שום טוב אלא להיפך, וגם לא בטווח הרחוק, אבל זה אדם מאמין שידוע שאבא אהוב ורחום עושה רק לטובתנו.

עלה למטוס, נתיישב במקום השמור לו במחלקת עסקים, כשהוא רוצה לראות את עצמו כבר בבית. עוד ועוד נוסעים עלו למטוס. עד שהמטוס היה מלא לחלוטין. הוא כבר חיכה שהדלת תיסגר, אך מסיבות עלומות המטוס נתעכב.

לכסוף התברר שערבי נכבד שיח' עלה בכבוד במדרגות העולות למטוס, כולו מתנשף מטרחת הדרך, נכנס פנימה, מחפש מקום, אך ללא הצלחה, המטוס מלא עד אפס מקום. סקר שוב ושוב, ואז חזר למחלקת עסקים שם נעמד מול 'משה' ואמר: קום ייאהוד ותן לי לשבת.

משה היה המום, אמר לשיח', אני שילמתי במיטב כספי, והנה הכרטיס וזה מקומי, השיח' התעקש שהוא יקום וחזר על דבריו בקול גובר: תקום כבר.

וככה הטונים עלו, והנוסעים החליטו להתערב, וכמובן שהיו בצד של השיח' ואמרו לו מה אכפת לך תיסע בטיסה הבאה, וכו', צוות המטוס לא התערב בנעשה. מרגע לרגע גברו הקולות, וכשראו שהוא מתעקש התחילו לאיים עליו. עד שאחד מהם סינן בין שיניו: 'אם לא תקום ותרד עכשיו מהמטוס, פה יהיה סופך'. אז נשברה נחישותו, קם בבושת פנים וירד מהמטוס, מושפל נסע למלון, ובהבטחה לעצמו שזוהי הפעם האחרונה שהוא בא לכאן, התקשר לאשתו והודיע שהוא מתעכב שוב עד למחרת לטיסה הבאה.

אשתו שמעה בצער את הדברים, היא רצתה לראות כבר את בעלה רחוק

כ"ט ד

המסעדה

מסעדת החסד מובית "יביע אומר"
לע"נ ר' ישעיה בן ר' משה מקרעסטיר ז"צא"א

יש לכם שמחה במשפחה? ברית. חתונה. בר מצוה.

ידועה הסגולה לקיים סעודת עניים באותו היום לאנשים שאין להם.
בתרומה של 400 ש"ח השתתפות ב"מסעדה"
תהיו שותפים להאכיל למעלה ממאה ועשרים איש להצלחתכם

להשתתפות חייגו: 03-8000770

כ"ט ד

שותפים בהפעלת מסעדת החסד

וזכיים לדולר שנתברך על ידי מן שר התורה
רבי חיים קנייבסקי שליט"א.

בהוראת קבע של 200 ש"ח למשך שנתיים
תזכו להיות שותפים בהאכלת נזקקים
ותקבלו דולר של ברכה

לתרומות חייגו: 03-8000770

נר תמיד לע"נ ר' מנשה בן רחל ז"ל ולע"נ שושנה מהין בת זיוה ע"ה
בתרומה של 250 ש"ח אתם שותפים בהפצת העלון ב: 20,000 עותקים